

SKATTEMINISTERIET

Den 6. oktober 1999

Hermed fremsendes svar på spørgsmål 10 af 16. september 1999 (§ 38 – bilag 11) vedrørende FFL00 § 38.

OLE STAVAD

/ Carsten Vesterø Jensen

Til Finansudvalget

Spørgsmål: Ad § 38.11.01. Personskatter

Mener ministeren, at virksomhederne har en tilskyndelse til at tage et socialt ansvar og betale f.eks. sygehusophold for de ansatte, når medarbejderne bliver beskattet af ydelsen?

Svar:

Det er ikke regeringens politik at tilskynde til et to-delt sundhedsvæsen ved at yde skattelempelse for privat afholdte sundhedsudgifter.

Et sådant system ville alene betyde, at vi mister provenu, som ellers skulle anvendes til den betydelige investering, der sker i forbedring af det offentlige sundhedsvæsen, der står til fuld og lige rådighed for hele befolkningen.

Endvidere vil konsekvensen være, at man risikerer at flytte sundhedspersonalet fra det offentlige sygehusvæsen over i det privat finansierede sygehusvæsen. Dette ville være et direkte angreb på det offentlige sundheds- og sygehusvæsen, da der ikke eksisterer ledig arbejdskraft på området.

En fradragsordning for private sundhedsudgifter vil derfor være en direkte undergravelse af et vel-fungerende offentligt sygehusvæsen, hvor patienterne behandles efter behov og ikke efter økonomisk formåen.

I øvrigt behandles arbejdsgiverbetalte sundhedsudgifter således, at modtageren af behandlingen beskattes af ydelsen efter statsskattelovens § 4, som det sker ved modtagelsen af ethvert andet lønaccessorium. Undtaget herfra er dog arbejdsgiverbetalt behandling af sygdomme og lidelser, som den ansatte er påført som en direkte følge af arbejdet. Herudover kan arbejdsgiveren betale for alkoholafvænningsbehandling for sine ansatte uden, at det får skattemæssige konsekvenser for de pågældende.

Ønsker en arbejdsgiver at betale en sundhedsbehandling for en ansat, kan arbejdsgiveren i overensstemmelse med de gældende regler til enhver tid vælge også at betale skatten for den ansatte, således at den arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandling, hvad end det drejer sig om en hospitalsbehandling eller en anden form for sundhedsbehandling, ikke får skattemæssige konsekvenser for modtageren af behandlingen. Virksomheden vil i en sådan situation normalt have fradrag for betaling af sundhedsudgifter for en ansat. Skattemæssigt vil alle udgifter til personalepleje nemlig kunne karakteriseres som driftsomkostninger, der er fradragsberettiget i medfør af statsskattelovens § 6 a. Dette gælder også, hvis arbejdsgiveren ud over sundhedsudgiften dækker en eventuel beskatning af udgiften.